

Blaquerna

Ramon Llull

Edició facsímil

Pròleg de Joan Santanach i Suñol

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Llull, Ramon, 1232 o 3 – 1315 o 6
Blaquerna

Referències bibliogràfiques
Facsimil: València : Johan Joffré, 1521
ISBN: 978-84-475-3978-9

I. Santanach, Joan, 1973-
1. Llull, Ramon, 1232 o 3 – 1315 o 6. Blaquerna

© Edicions de la Universitat de Barcelona

Adolf Florensa, s/n
08028 Barcelona
Tel.: 934 035 430
Fax: 934 035 531
www.publicacions.ub.edu
comercial.edicions@ub.edu

ISBN	978-84-475-3978-9
Dipòsit legal	B-9.322-2016
Impressió	Gráficas Rey

Aquesta edició facsimil parteix del llibre original de *Blanquerna*, de Ramon Llull, imprès a València per l'impressor Johan Joffré el 1521, dipositat al CRAI Biblioteca de Reserva de la Universitat de Barcelona, i digitalitzat pel Centre de Digitalització de la Universitat de Barcelona (CEDI).

És rigorosament prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta obra. Cap part d'aquesta publicació, inclòs el disseny de la coberta, no pot ser reproduïda, emmagatzemada, transmesa o utilitzada per cap mitjà o sistema, sense l'autorització prèvia per escrit de l'editor.

¶ Beati Rhenani Alsatici ad lectores epigramma.

En pins egreditur latū remundus in orbē:
 Lōmoda qui multis grandia sepe feret.
 Non tibi perpetuis iaceat dānata tenebꝝ:
 Rugaci fisco pagina tota carens.
 Senſa ſub incultis latitāt preſtātia verbis:
 Que poſſint mentes erigere apta pias.
 Jā bene tricenos Remūdnus vixerat ānos
 Pompoſus vecors deſidioſus iners:
 Turbida fallacis linquens cū gaudia mūdi

Durus in abrupta corpora rupedomat:
 Gloria preterite redimens vbi crimia vite:
 Suscepit celsi munera larga patris.
 Parrhisios latie tandem primordia ligue
 Post octo sitiens lustra per acta petit.
 Gramaticen libās primū: infusa arte relit:
 Innumeros nuda simplicitate libros.
 Quoluis dignosigitur annos labores
 Fac p̄ce (quotquot restituere) mues.

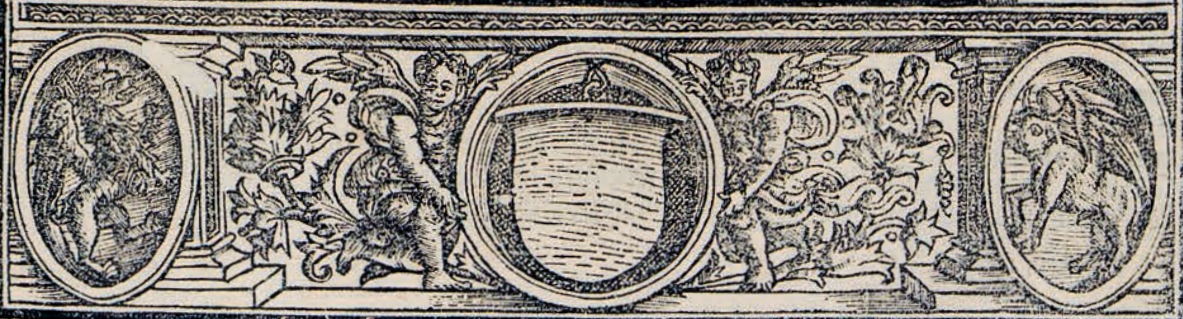
Epístola pemiál del. R.

messen Joã Bôlabij Catalanañal d Rocaforç d qralt/
mfe e arts: y puer / sobre dila pñet obra còtenit la vida d
illuinat doctor y marty: mfe Ramô lull auctor dila / Bi
rigida al magnífich: y R. S. mossê Gregori Bèouart
Canôge dila seu d Ballozca / doctor e theologia: y pdi
cador singularissim.

Auct Hieroní glorios. R. S. y mes
tre scriu en lo piech: q fa sobre d Sa
lamo: q aqll (segons q enla sagrada
scripfa veç claramet q's omfa: y sab
molt millor de mi. Gl. R.) tenia tres
nòs: iof q's declara esser aq'st pasci
fich: amat d'l senyor y p'dicador. De
yas Salao pascifich: y amat d'l. S p
ço q eissent ell Rey: posseu ab pau lo
seu regne: y ab grã affluẽcia de riq'ses: y triumpho. y de yas
p'dicador: pço q ab la scia: q li hague ispirada du plana al
poble: y no abu tã solamet: mas a molts: y de yals coses de
grã doctria: e intelligẽcia: de que tots se admirauẽ del pfun
de saber q tenia: y venien molts de lógues terres a veure la
sua grã sauieta: y magnificẽcia en q estaua. y mes si ialmet
scriu d'll: y diu q iuxta dls tres noms dits dls q's se nome
naua: còpogue tres libres: q dell comunamet legi: q'es los
puerbis: lo Ecclesiastes: y los Lantichs. On en los puer
bis ensenyat lo fadri de poca edat p sentencies: vol fer lo sprt:
y curos enles coses d deu: y axi li frequenta les panles cò a
fill p mes ab amor incitarlo: y mourel. y enlo Ecclesiastes

✠ ij.

Epístola proemial.

doctrināt lhomeia de madura edat mostrali cō no ha de pēsar q̄ en lo mō haia algũa cosa: q̄ sia ppe-
tua. Mas q̄ quāt en ell es: y vee es vanitat: caduc: y trāsitori. y cōpōgue aps los cānichs: on mostra
cō lhome pset: q̄ ha mēyspar: y calcigat lo mō-sea d copular: y vnir p amor ab la sposa: q̄ es la triūphāt
sgleya. **¶** Ari p semblāt **R. S.** trobe yo ab la flaqa d l meu poch ingeni q̄ lo illūinat doctor: y marty-
mfe **R** amō lull: lo q̄l es stat pascifich: y amat d l. **S.** en la austeria penitēcia: y salu tot lo tēps d dila cō
uersio sua fins acabar la fi de sos dies (segōs lo q̄ yo dell he llegit: y cert se sap) y mes etots los dōs d l scē
spit: y gres moltes: los q̄ls ab grā abūdācia: y larguesa li dōa. y q̄ es estat pclamador: y pcurador grā
dissim dila hōra d du: ari d paula: y en scrit ē diuerses lēgues cō p semblāt en obra p diuerses fres d l mō
ētre los cristiāns: y aps ētre los moros: on finalmēt p hōrar a **Jesuxp̄st** merelq̄ morir apedregat: y ha-
uer la corōa d martyri p ell tāt dñjada. **¶** Dic q̄ ētre molts altres libes: q̄ ha cōposts: y arts pticulars
ē diuerses scies dbar dila vniuersal: y gñral a totes: la q̄l li fō reuelada (cō ell dñ) p nfe. **S.** dñ ne ha fet
tres: ē los q̄ls ymita specialmēt a Salamo en los dits libes: y dñ mostra: y psegux plenamēt en ells lo
intēt d aq̄ll. Los q̄ls son la doctria pueril maior: la q̄l seu ason fill. y aq̄t **B**lanq̄ma comu a tots los
estats d psones ē los scus. y libes: lo q̄l ara nouamēt ses traduit: corregit: y stāpat ē lēgua valēciana a
dspeles de. **¶** **R.** (segōs me pguā ne pñgues yo lo carrech cōexēt me affectat ala scia de aq̄ll: d q̄ noy
sia doctre: ni mēys llimat ē dita lēgua cō sia ami pegria: y strāgera.) y lo libre de amich: y d amat: lo q̄l
es pteencial d l. y libre ē dita obra. y pco ēlo libre d doctria pueril: en lo q̄l pla ab son fill seguit a
Salamo ē los puerbis ēsenya pticularmēt p son orde totes aq̄lles coses: q̄ son d nra fecta catholica:
coes asaber los. xiiij. articles d la fe: los. x. manamēts: los. vij. dōs d l scē spit: les. vij. bēaueituras: les
vij. x̄tuts: los. vij. peccats mortals: dila glia d pais: dles penes dñi. rn: y moltes altres maties. y passa
ē totes estes pts d tal māera q̄ es dōar ē elles al cich past nutritiu d facil digestio pa ell: ab q̄ deguda-
mēt se criē: y al grā es vn māna p̄cios ēuiat d l cel on totes les sabors troba: y ab lo q̄l facil mēt pa dñ se
dispō: y se ēcamia. **¶** En lo **B**lā. pseguit lo intēt d Salāo ēlo **E**cclēsiastes: ensenya lhomeia adult: y
d p̄feta edat d tal māera q̄ no dñra cosa nīgũa d dñr a cōexer (ē q̄l senol estat q̄ sia) dles q̄ li cōuenē per
pseruarse ē son ppi grau: o dignitat en q̄ sia: y no pdre lo si pncipal: p al q̄l es estat creat p nfe. **S.** deu.
¶ Qui dira dōchs la p̄tica bella: y p̄fet orde dls casats: ēla pudicia: y bō regimēt dses p̄fōes: q̄ ēsenya?
¶ En la criāca y bō nodrimēt: q̄ hā d dōar asos fills: y ēlo bō orde y govern: q̄ hā de tēir ēsa casa: y cōpā
yes fruit ētot a dñ: **¶** Les q̄ls coses totes tracta ēlo p̄mer libre. y q̄ dira lo estat pur dila sctā religio en les
dōes: y los homēs: ecclēsiastichs seculars: o religiosos q̄ siē cō ell lo tracta: y l dñ mostra plāt ab tots:
responēt p totes eles dos pts d l segō libre: **¶** **M**i q̄ mes vinamēt amostra d elimiar: y dñstruir los vicis: y ha-
bituar se d totes les x̄tuts: **¶** **R**egular: y dñrigir ē dñ les potēcies dela aia ab sos actes: y cō lo cos ha de
subseruir ala aia: y estat tot lhōc pompte: y obediēt tostēps a dñ: y amar: y cōexer: y lloar x̄dadramēt
adaq̄ll d l q̄ ell alli dclara: y ensenya p singular p̄tica: y dñtōs exēples: y q̄ p semblā dira la vigilācia
y diligēcia psonal: q̄ hā d tēir los bisbes: y altres p̄lats ēsos bisbats: los q̄ls volē esser x̄s pastors dñso
uelles p guardarles d l llo rugiet: q̄ cerca cōtinuamēt cō dñorarles: y los officials q̄ hā d tēir p q̄ tiguē
ab ells ēsmps special cura d aq̄lles cō ell ho p̄tica ēlo t̄cer libre: lo q̄l es vn breu pastoral: on totes a-
q̄stes coses ēsenya: y dclara. **¶** **D**uys q̄ volra saber lo estat dila apostolical dignitat: y s̄yoria: q̄ hā lo pa-
re sct: y los cardēals ēlo regimēt vniuersal dila sgleya. **S.** pa ēcamiar: y cōfuar ab pau: y cōcordia los
cristiāns tots ē conexēca: lloaz: y fuey d dñ cō tots son obligats d bencirlo: y pa portar los ifelis a ve-
ra cōexēca d deu: y ala vnio: y gremi dila. **S.** mare. **S.** cō neā lo poder yn tenē lo carrech: li ja lo. iij. li-
bre: y veura alli les ordinaciōs belles: q̄ estā ē aq̄ll segōs les rubziqs d **B**la i excelsis dō: les q̄ls destri-
bui: y pti **B**lā. essent papa ē ppijs officis: y titols past: y asos cardēals: dls q̄ls se nomenauē. **¶** En lo
libre d amich: y d amat: lo q̄l es cō dit haue vna pt d l. y libre: y on ymita specialmēt a Salamo ē los cā-
nichs tracte les dialogaciōs: y cānichs d amor: q̄ son ētrels dos: y la cōsolacio: y folgāca grā: q̄ los hōes
hā q̄nt dñades d l tot les coses tēporals trāsitories se pōsen ē cōtēplacio d dñ: y fugē al mō p amor dñl.
y pōsa p semblāt ēlo dit. y libre la **A**rt d cōtēplacio: p mostrar mes cōplidamēt ē ell lo estat p̄fet d vi-
da hermitana cōtēplatiua: ēla q̄l dclara la māera singular: y modos diuersos: q̄ los homēs podē ha-
uer d eleuar lo spit seu ē dñ: y d p̄xer: y amar aq̄l p les dignitats sues diuines: y cō se ha d lloar: y bencir
dñ ē totes les creafes: **¶** **D**ōchs. **S.** si plo q̄ tracta lo doctor ē estos libes pra p v̄tur adalgūs rec-
tamēt intiāt (fora tota passio: y ēucia) q̄ haia causa ē ell d q̄ admirar se deguē v̄str. **¶** p̄s: y lo modo
d lles pō passa. y mes la p̄fēcio dila vida sua: y lo selit̄isech q̄ tēia viuit dila hōra o dñ (cō ēdits libes
bes rēp̄enta) q̄nt mes se admirariē iūtamēt si vessen lo p̄mer: y segō foelix ēses pts ari stāpats: y siuel
se lo libre d placita v̄siōe sobre dila sagrada scriptura tot stoziat: q̄l es a mil marauelles: y si vessen lo
cōtēplador maior libre molt comādat p ell matex y p ali: es: on esta tota phia: y theologia: segōs orde

Sobre dela present obra.

Els. iiii. dls mfe dles sentècies e. v. libres grās cōtēguda p pñca bellissima dls Art d cōtēplacio dita en
 qñcuol materia: y si vessen sinch cēts altres volūis d libres dls mater (los qñs sabē q ha fet: y haue ten
 gut grā pñols) cōpōsts ē diuerses materies: y scrus la maior pt d aqñs ē tres lēgues (deō es facil arguir
 qñta era iainoz q tēia ala republica: y al be d totes les aies) çoes vulgar sua: y ē lēgua laria: y arabica
 e la qñl era no poch docte. Pñix dñe d dir dles arts pñcials: q ha fetes ē cada facultat (irradiat ē ell
 la diuina bōdat fōr d tot saber) y cō ha reduit ē aqñles cascūa scia a certs pñcipijs x daders: y regles ifal
 libles: segōs necessitat: y ver esser d nafa: y dñe d dir dls art Inuētina veritat q ha feta al cētenimēt p
 saber cercar: y cōexer ab ella la xitat d los obiectes: y dls Art amatiua: q ha feta ala Glolūtat p diri
 gir ē bu pñetamēt los actes: y dls Art memoratiua pa la memoria: Lar es cosa certa q sobrepuia cna
 qñles tot altri c hūa cētenimēt: y asimateix no dich dls glihosos Augusti: Ambros: Gregori: Hieroni: y
 los altres doctōrs sagrats: los qñs cō ell diuīamēt hā scrit: y miraculosa. ¶ De aço ē xitat se admiraua:
 ys gloriava no molt sau Rey don Alfonso d Arago: y d Napols digna corōa d tots los altres reys ē
 tot pñet saber (sens iuria dls plant) lo qñl cōfirmāt: y ampliāt los pñilegis atorgats p los altres Reys
 antecessors dñl ē fauor dls Art y scia dñl dit doctor als studis: y dñors dls doctria d aqñl dir estes pau
 les. Gloriā nos q ē nres regnes si a trobat yn tāt grā doctor: auctōr y mfe de les marauelloses arts: y
 scies. Aço mater dir vltimamēt lo iuicible: y molt catolich Rey dō Ferrado. y d gliosa memoria: fēt
 studi gñral ē aqñra iligne y fa ciutat: y noble regne: on se ligā la Art: y scies d aqñl p singulars doctōrs:
 y cōpñets salaris. ¶ Hi erē ignotes p semblāt estes coses al chñstianissim Rey felix d Frāça: aq lo doc
 tor ha fetes: e titulat molt d los libres: lo qñl ē ses epistoles lates: q li scrinia: li dona aqñt mol (segōs le
 gi vuy ē yn epitafi auctērich scrit dñe: y d azul ē la sala d aqñr antich senat yñe de Aballorca: on iuncta
 mēt ne stā molts altres: q ē diuerses pñs p lo mō ē son tēps li donauē) Al orgue del sanct spñt: y doctor
 diuīalmēt illustrat mfe Ramō Lull. y p aço meritamēt los doctōrs: y mfe de Pharis aps de hauer
 lo oyt p hū any grā nūero dells: y d hauerlo fet doctor: y apuada la sua Art esser xa: catolica: y necessa
 ria (cō cōsta p iacte) y pa entrēdre la sagrada scriptura acomodiissima admirats del seu saber publica
 mēt deyē dell estes paules. Iñ dñe nou: scia noua: doctor barbar: apuāt ēles sues arts: y scies. y altres
 li deyē nou apostol. Altres pcurador dela republica: y del be de les aies: pço qñl veyē feruēt elo fuy de
 deu: y zelador dela hōra sua elo vtil d aqñles. ¶ Hero dñe la admiracio: q molts Reys: y altres grauis
 simes pñones dell teniē ē son tēps: y la llaoz: y titols: q li dauē ē Pharis: y ē altres pñs la qñl sens dñpte
 ē apuacio d aqñl: y dela sua scia es cosa de grādissima auctoritat: y stima. ¶ Ab aior es sēs cōpacio la auc
 toritat dela sgleya. S. y dñl Phara: lo qñl no tāt solamēt lo lloa: y apua ē la sua Art: y scies: cō los altres.
 ¶ Ab as ans per aī entor refua lo examē: y ubispñcials de aqñlla: q ē altra pt fer se puguē. ¶ Si dñchs
 S. R. los catolichs Reys de Arago ē son tēps molt se admirauē: ys gloriuē: y ab ells p seblāt molt
 altres del pñfide saber: q aqñl illūinat doctor tēia: y dela xitut: y pñccio grā q sabiē desa vida ē tot lo q
 p deu feya: y obraua pcurāt lo fuy de aqñl: y be de les aies chñstianes: y dels pagās ifels en Jeshuchñst
 gñles ara tātbe. ¶ El R. pço q de tot pot esser ver: y leal testioni en qñt ē la doctria sua: y obres fuit a deu
 pñetamēt lo ymita: cō de aço pñcualmēt ē ses pñs Blā. li poza fer segura fermāça. y gñles tota spāya
 p esser estat ell spāpol: y singular cōtō linage de saber p reuelacio diuīa: y gñles Barçelōa de on ell te lo
 seu atich y noble linatge. y specialmēt aqñr regne: on ell fō nat: y criat cō a tre Blā. de qñl ē est libre scriu
 la vida: y on son decorat essent ioue de offici de senescalat real cō a pñona pñminēt: y de linatge q era: e il
 lustrat aps dela gñra: y saber diuīal al fetē lustre d sa vida: y on finalmēt vñrat p lo martyu: y dignes
 miracles: q de cada dia obra lo cos dell vuy reposa: y esta reuerit cō esa ppia casa. ¶ Nos cregua nigu
 q lo intēt meu sia estat ē aço voler lloar al doctor: y martyu mfe Ramō Lull de bēs tēporals: ni spñri
 ruals: q no so tāt simple: o de tāpoch seny q pñuma de cōtar les steles sens saber de cōpte: ni de tancar
 los raigs del sol ē tāt poqt: y cich nuuol: ¶ Ab as he volgut sols pmetrē cōpāyo dels q amē: y si guē la yir
 tut: y senyalar ab lo dit la via de aqñlla als q no la sabē: y als malinols dir los la medecia: ab qñs podē
 pñeruar: y curar dela ppia ifama y sobrada malicia: q molts dells tēnē sens causa algūa als amadors
 de aqñlla: y no pñumir ifanamēt de vēdre als altres la ignorācia sua p saber: la supbia p humilitat: y la
 llur vil ypocresia p scñmonia essent vici: cō sia tostēps aço a ells peculiar y ppi. Lallen los amonestē si
 no volē oyt. ¶ De mēt los defectes. Temā la iusta scñia del tribūal no sospecte loē: y benceñqn a deu
 del pñi cōplir: q ña als q elo mig dia del tēps de la vida cauē ab diligēcia (cō ell mana) la viya. ¶ Als
 marauellē sia volgut dñar deu esta diuīa art de aqñst doctor cō a paula abreniada cōtō xñt: y regulat sa
 ber sobre dela terra: vista la carrega itollerable de tātā multiplicat de libres: y cōfusio d opiniōs en
 cascūa mātia de cada scia: q hau fet p demostrar sa bōdat: y demostrar lo q pot fer p la sua vinya: y d
 re aci de respōdre a qñtōs de modozos: pñ se q hu sol ne pozia fer tātēs q noy respōdriē molts sanis:

Epistola probemial.

nil mater Salamo si recusatana. Sols dich vna cosa: y aqsta tich per molt certa: q en la scia ifasa no pot esser error: co tot lo q du doa sia cosa boa: y en aqlla no pot esser du frustar de son effecte. ¶ Reueret. S. puy lo Blá. es ia estapat: y correte al manar d. ¶ U. R. ha on q no ab tat rich sil d paules: co reqr la maiestat ola sentecia: q tracta (maiorimēt elo. v. libre) loql perfuarla. esēps ab algua grauitat atigua: y dolca memoria d aqll bō tēps. li hauē fet retēir acordadamēt algūs vocables ola lēgua llemosina pmera: q mal no parexē: y li hauē notades algūes coses p los margēs: y sumaris: q porta a mator descans: y pmptra memoria als lectors: aq ē ago hauētāt solamēt ctes vtilar. ¶ Este ara q la pmera cosa visite aq a. ¶ U. R. pferli gres ol nō: y dies armes: q lia doades: de q ses ataniat: y ornat pa exir ē publica plaça: y vsar dela alegra vista: y dolc colloq d tots. y p q ab la fauor: y respalles ol valer. sabber y xut d. ¶ U. R. los dōpoderats: y fiachs treballs ol meu obiligem: y poch saber: q ē cōpāia oll se son posats. traduit lo ē esta lēgua valēciana bastarda enq esta. no remā les lēgues dels dractors: los qls facilmēt intgē ol q ab difficultat: y tardāca: ales vegades obren. y mes va primer a visitar a. ¶ U. R. p q ab lo seu amis: y bō cōfēll: q li dara vaia mes segur guiat. co p los dos cardenals al lloch cert: y molt apte pa son hermitage: on haia la alta cōtēplacio: q pmer tēir desiaua. ē les coses diuies: drat lo tēporal tot al menys pū ol mō: lo qll lloch es lo magnifich. S. moss ē bnt capilla d Barcelōa: y la magnifica. S. na yfabel ferrera fa muller hoc so yo cert p les moltes xtuts: q dells tich be cōegudes: y pncades: q estara alli ē cōpāia olls no sols cō ētre los hermitas dles mōrāyes d Rōa: d q ell recita. ¶ Abas ēcara cō elo mater lloch: on se ana a estar: y cōtēplar: aps d auer renūciat al papat. y star bia segur: y libert: cō ē la casa y cōpāia ol mater. Euast: y Aloma los pares. y sil remet. ¶ U. R. al magnifich. S. miger federich d Gualbes. Lanaller: y doctor ē cascū dret. ¶ Regēt q es la cācelleria d Arago: y cōsiliari real dela. L. y. S. AB. ol nfe. R. y. Empador: y ala magnifica. S. na Stefania capila d Gualbes fa muller. creura sēs dupte tēir ē ells dos iuctamēt totes les xtuts: y pfeccios: q aps ola adolecēcia acdri: y obra passāt p tots los estats. sēgōs cōpta lo pces d sa vida. y creura mes esser ē loch apte: d on se cōtūniq a molts lo grā vtil: y be: q pot fer elo mō. cō qnt tēia la supma dignitat de papa en Roma: y offici de tractar pau: y de dar gloria a deu totes les gēs a medi dell.

¶ Ydē Joānes Bonlabij Tarraconēsis

Reuerendo: z prouido viro perqz colendo domino Ludonico Despōt Canonico: z offici ali sedis Hecobrigensis in libru ofonū: z cōtēplacionū intellectū Remūdi pfaciūcula.

¶ Gloriā mortaliū vita breuē ē: atqz singuloz dū viuim⁹ int angusta vtriqz artat: ille laudat: ille pdicat sapiēs: q ebrem longā mollit: et terrena despiciens aude celestia qrit: z illoz semp estuat dōlderio: Quisq dū sibi optie pfulit (qō sapiēt ē) ex pcepto charitat genie: z alijs p videt fusa in meli⁹ euētū: z retiaculis aie d pdit: q bonos mores: aut remorāt: aut facile encruāt: immo (qō sepissime ptingit: z deteri⁹ est) puerit: nisi caueant. ad celestia: q vltro se offerūt iter mōstrat: z sēndū: et pagrandū: z quomō sunt illa itro aspiciēda cognoscere. ¶ En gōnc mi fa piētissime. q animi xtute lucet: z qsi gremio illā ppetuo fouisti: qz tuis subdit: z inferioribus optima qz cōsulis: admones: z puides: digno tui officialat⁹ ponte: quē geris a Rfidissio in xpo patre: z dño meo semp colēdissimo. ¶ Bilaberto d Abarti: q vere agit pastorē: et velut Blanquerna alter episcop⁹ (d quo ifra) trāseūdi ad deū pascifice pōtē facit: z dmostrat: sanctissimā diuipatris Hieronimi rlas (cu⁹ dign⁹ pmo stent religiosus) fuaat ducēs artisse. ¶ Sz pp⁹ a Remo. D. Re. d. d. spōt valētīmēsi qōdā epō meritiū: z psāguieo tuo clarissimo pñe sue: z gēt glia. ¶ En i qz piū eremitā Remūdū: quē tu amas: xē sapientissimū: z laudatū virū: q plures scripsit libros vbi: et deū cognoscere: z pbos seq mores mostrauit: ex quo horride rupis: z vaste solitudinis asidu⁹ accola fuit: z merito nūc int pios di cultores vn⁹ est adnumerād⁹. ¶ Promiserā tibi Blanqñā (quē ille cōpegit libru: z quē modo doctor nē Gregori⁹ Benouart sacre theologie pfezor singularis: vt multoz faciet desiderū in illo. michi comisserat in pmedū) vnū mittere. At eni parū michi visus est ē facere p animi tui gratitudi ne: quē erga me geris: et tua xtus est: p q multis: qbus me tibi iure deuinctū: z obligatū agnosco: nisi cōsimili caractere inpsuz. parē tibi mitterē libru: z filis pfeffionis: z ligue dicatū. ¶ pe igif ofonū: z cōtēplacionū intellect⁹ idē libru Remūdi hūc: mitti vt alia semp soles aio. ¶ Et. ¶ oreus est corpore magnū credās spū (vt ab amico paupe magnū nō expetas mun⁹) ingēs eni est hui⁹ libri materia sup dei dignitatib⁹: z pie cōtēplaciōis Raymūdi deo ispirate effect⁹. ¶ Luz ergo libru legeris. Remūdi me mor: z dōdicat⁹ orādī: z cōtēplandī: officio (q tua sunt) nē memor esto: meqz et illū plurimū amato: ¶ Elale: et exulta in eo qui venit: z q venturus est salus: et redemptio nostra. ¶ Elencie Ex claustro Cirginis dei genitricis Marie Carmelitarum. iij. idus Julias.

Egueixse la Taula d'la p'sentobra: en laqual facilment se representa: y s'pota trobar tot lo que dins della es con tengut per lo orde dels libres: y dels capitols en los sumaris de aquells ac trets: y resoluts breument: losquals van remesos a los propis llochs per propis nò bres: y per lo compte de les cartes.

Libre primer q tracta del estat de matrimoni en tot lo que toca al fines perfect: y practica singular de aquell: loqual es partit e xxiiij. Capítols. fo. j.

Cap. primer del libre p'mer cō Euast deslibera casarse: y dona carrech a los pa rents / adaquells de qui ell molt fiaua: quel i cercasen muller ab les condicions: q'es de q tingua / segons ell los prega: y per voluntat diuina son fet matrimoni de ell ab Aloma. fo. j.

Cap. segon del bon exemple: y lloable doctrina: que Euast y Aloma donaren lo dia de les sues bodes / seruint los po bres: y cōuersant ab bones: y sanctes per sones. Y del bon regiment ab lo qual or denaren la casa: companyes: y asimatre ros: Beon foren molt lloats per totes les gentes de aquella ciutat. fo. j.

Cap. terçer com Aloma no tenit fills estaua trista: y pregaua a deu quel in do nas: per quel seruissen. Y del raonament que hague ab ella son marit Euast sobre d'aco: per lo qual resta satisfeta: y conten ta de tot lo que deu volria. fo. iij.

Cap. quart del naixement de Blanqr na. Y de com s'ofert a deu per son pare. Y portat al sanct baptisme. Y del bon no driment natural: y moral: quel i donaren Euast y Aloma la mare. Y ensenyar li fe ren en virtuts: y sciencies. fo. iij.

Cap. quint de la questio que prepos a Euast a son fill Blanquer. per sperimen tar lo com entenía: e si sabria ja māténir lo carrech. a casa: per quel i pogues a

comanar les riqueses grans que tenia: y lo regiment de aquella: y ell que seruís a deu en religio ab sa muller Aloma. Y d'la solucio bella que Blan. dona. Y de les re pliques moltes quel i feu Euast. Y de la alegria grā que hague: y gracies q dona a deu: per que son fill era axi be criat: y tan docte. fo. iij.

Cap. vi. de la alteracio: y contesa que son entre Euast y Aloma la muller: vo lent Euast que entrasen los dos en reli gio per millor seruir a deu en lo temps: quels restaua de viure. Alqual Aloma prudentment se scusa: y no volgue diffi nirlo: puy s'en lo estat de matrimoni po dié be fer penitència: y seruir a deu. fo. v.

Cap. vij. de com Euast y Aloma vol gueren dexar lo carrech d'la casa a son fill Blan. y fer lo administrador: y senyor de tots sos bens / com ells hoeren. Y com Blan. sent los gracies se scusa: y no ho volgue acceptar per esser hermita. Y de la gran disputa: y contencio que sobre d' aco tengueren los dos ab ell. fo. vij.

Cap. viij. de la temptacio que na L a na donzella blanca: bella: y gentil / feu a Blan. a p'garies de Aloma: y de na Sta sia la mare. Y cō ella son induida p Blā. a voler fuir deu en orde d' religio. fo. ix.

Cap. ix. com Euast feu cōuocar tots sos parents: y amichs per acompanyar: y fer honra a son fill Blan. loqual ja esta ua aparellat de partir se per al desert a cer car son hermitage. Y del raonament que tingueren tots ab ell: y dol de la sua absen cia per les perfeccions: y virtuts moltes que en ell conerien. fo. xj.

Taula.

¶ Cap. x. com Blan. sen anauaja al desert. y de la intencio per la qual se mogue primer a voler esser hermita: y de lemparrarlo mó. y perque no volgue prometre a la mare Aloma de tornar la a veure ans de la mort. fo. xij.

¶ Cap. xj. del comiat: y de la benediccio: que pres Blan. de son pare Euast en lo departiment quant sen volia ja entrar en lo desert. y de la oracio simple: deuota: y de gran intelligencia: que feu Euast a duper ion fill Blan. a comanant li aquell ab intercessio de molts sancts. fo. xij.

¶ Cap. xij. de comiat: y de la benediccio: que pres Blan. de la mare Aloma. y de la oro piadosa: y de moltes contèplacions que feu aquella a nostra senyora a comanant li a son fill Blan. fo. xij.

¶ Cap. xij. de la oracio que Blan. feu a deu piadosa: y de gran deuocio per tots los. xij. articles de nostra se sancta catollica: desque hague rebuda benediccio: y pres comiat de son pare Euast: y de la mare Aloma. y com apres senyanta se: y armant se ab lo senyal dela creu: tira son camí per al desert: partint se dela presencia de aquells. fo. xiiij.

¶ Cap. xiiij. del estament: y dela regla: la qual ordenaren: y scrigueren Euast y Aloma: segons la qual se obligaren que deguessen viure tots los dies de sa vida en serui de deu: apres de esser sen anat Blan. al desert. y del mongelo qual feré regidor y pcurador de sos bens: y de ses consciencies: y animes. fo. xiiij.

¶ Cap. xv. dela forma com Euast ordena son testament: y llera que de sos bens fos fet vn spital. y de la oracio que feu al sanct cos de Jeshuchrist ans de rebrel. y apres de esser guarit: có volgue complir lo testamēt en sa vida: vist lo be gran que sen seguiria: lo qual no volgue emparar als pobres. fo. xv.

¶ Cap. xvj. del spital: que feren Euast y

Aloma: y com en aquell seruíē tots dies als pobres per seruir a deu: donant desí bon exemple: per lo qual molts se conuertiren a deu en aquella ciutat: eysqueren de peccat: segons apar en los capitols següents. fo. xv.

¶ Cap. xvij. del peccat de gola: y dels mals: que absi aporta. y del remey cótra de aquell en lo Bisbe dela ciutat de on eré Euast y Aloma: per exemple dela bona regla: y sancta vida de aqlls. fo. xvij.

¶ Cap. xvij. del peccat de luxuria: y del remey: y mortificacio contra de aquell en molts per exemple: dela treballs: y sancta vida enq Euast y Aloma viuiē. fo. xvij.

¶ Cap. xix. del peccat de auaricia. y del remey contra de aquell en lo auarent trist del cambiador: per exemple dela caritat del cabater: y dela amor: y sancta vida de Euast: y de Aloma. fo. xvij.

¶ Cap. xx. del peccat de superbia. y del remey contra de aquell en lo argullos dia per ple de vanitat: per exemple dela humilitat: y sancta vida de Euast: y de Aloma. fo. xvij.

¶ Cap. xxi. del peccat de accidia. y del remey contra de aquell en lhome infructuos: ple de ynercia: qui deya mal de tot lo mon: y orlon volia: y res debe ell no feya: lo qual apres se conuertia a deu: y son diligent en lo seruey de aquell per lo bon exemple que pres del molt be: y sancta vida: q Euast y Aloma feyen. fo. xvij.

¶ Cap. xxij. del peccat de enueja. y del remey contra de aquell ab vn singular: y bell exemple en ymitacio de la sancta obra que Euast: y Aloma haviē fet en obrar lo spital: y per lo que cada dia feyen en aquell seruint los pobres. fo. xvij.

¶ Cap. xxij. del peccat de ira. y del remey cótra de aquell ab vn singular: y bell exemple del malalt en fistolat: y adolorit de llonch temps: qui estau en lo spital: lo q cobra paciencia: y se conuertia a deu

Dela present

Obra.

per la pasciència: exortacio: y sancta vida
de Euast y de Aloma. fo. xix.

¶ Cap. xxiiij. del peccat de vanagloria.
Y del remey contra de aquell en lo irare
sermonador: per lo effecte que veu deies
bones obres: y sancta vida: que Euast: y
Aloma feyen: lesquals continuaren fins
ala fi de los dies. Beon merexqren esser
collocats p deu e la sua sctâ glia. fo. xix.

Libre Segon: q
tracta de l'estat d'religio: loqual
es partit en dos parts: y. xlvij. capitols
on ha molta speculacio: y alta doctrina.
La primera part es del orde de Religio
en les monges: y altres semblants per
sones. fo. xx.

¶ Cap. j. del segon libre. alias. xxv. cõ na
Lana recordant se de Blan. y del quel li
hauia dit volgue entrar en orde de Reli
gio. Peron tingue gran alteracio: y diu
puta ab la mare na Stefia: laqual volia
ques calas. Abas na Lana confirmada
mes en son parer per lo que veu/ des libera
amagadament de sa mare an arren a hun
monestir d' monges: q hauia en la ciutat/
p concertar de esser alli monja. fo. xx.

¶ Cap. xxvj. del modo com na Lana fõ
rebuda: y vestida monga en aquell mo
nestir. Y cõ la mare na Stefia ab tots sos
parents la volgue traure de alli p força:
los quals per les paraules d' na Lana co
negueren la error. Y na Stefia demana
perdo ala Abadessa: y a totes les mōges:
y volgue esser monga en lo mateix mo
nestir. fo. xxj.

¶ Cap. xxvij. en quia manera na Lana
son feta sacristana: y regia be: e diligent
mēt sō offici. Y dela cõsolacio en q estaua
tots dies ab la mare na Stefia. fo. xxiiij.

¶ Cap. xxviii. dela mort dela Abadessa
Y d'les cõquies: y honra q li son feta en
lo monestiu. p tota la ciutat. fo. xxiiii.

¶ Cap. xxix. dela consolacio: que for na
Lana dõa a si mateixa: y a totes les altres
monges en lo capitol/ sobre la morte d'la
Abadessa / segons que per totes axi li
son pregat. fo. xxv.

¶ Cap. xxx. dela Art de electio/ segons
laqual se deu elegir lo qui a desier superior
a molts. Y de les condicions: que aquell
ha de tenir. y cõ paqlla Art for na Lana
son elegida a esser Abadessa. fo. xxv.

¶ Cap. xxxj. en quina manera la Abas
della na Lana ordena/ com les monges
de seu monestir y lasen be: y virtuosamet
dels sinch lēys corporals. y primeramet
del Dyr. y com puei ala necessitat d' mo
nestir ab moltes bones ordinacions: y
ables riqueses grans: que son pareli ha
ua de rades. fo. xxvj.

¶ Cap. xxxij. d'la ordinacio del Cleure:
y del seu bon regiment per moltes belles
raons: y exortaciõs: que feu la Abadessa
na Lana a totes les mōges. fo. xxvij.

¶ Cap. xxxiiij. dela ordinacio del Dodo
rar. y del seu bon regiment/ ab practica de
moltes belles exortaciõs a totes les mō
ges. fo. xxvij.

¶ Cap. xxxiiij. dela ordinacio del Bul
tar. y del seu bon regiment ab moltes be
lles: y sanctes exortacions. per que cal
cuna monga donas affectio a son cos: y
seruis a deu: y q per la sua aspra vida deu
p dõasals q sō e peccat d' gola. fo. xxviii.

¶ Cap. xxxv. dela ordinacio del Sctir:
o Tocar. y del seu bon regimēt ab belles
exortacions: y bells exemples pera totes
les monges. fo. xxviii.

¶ Cap. xxxvj. d'la ordiacio: y stablimēt
que feu la abadessa na Lana com les sues
monges tinguessen: y seruassen en si les set
virtuts degudament. y com deguessen
confessar picularment en lo Capitol los
defectes com elsos contra cascuna de a
quelles. fo. xxix.

¶ Cap. xxxvij. de les temptacions con

Taula.

tra fe: y el remey singular: que dona la Abadesa a la Lana a la monga: que de aquelles a ella se confessa dauant les altres monges en lo capitol. y de les raons moltes y belles: que feu per declarar: y corroborar la fe en los articles sobre que disputa: y per fortificar aquella. fo. xxix.

Cap. xxxviii. dels defalliments contra los contra sperança: y del remey contra de aquells ab moltes belles raons: que feu la Abadesa a les monges per corroborar: y manifestar sperança. fo. xxx.

Cap. xxxix. dels defalliments contra charitat: y del remey contra de aquells. y com podem hauer charitat quant a volem: y quant la volem / proceint degudament: y seruint a deu. fo. xxx.

Cap. xl. dels defalliments contra justicia: y dels remeys contra dells ab manifestacio: y corroboracio de aquella: la qual feu la Abadesa a la Lana a les monges ab moltes exortacions: belles raons: y singulars exemples. fo. xxxij.

Cap. xli. dels defalliments contra prudencia: y del remey o modo singular per fortificar aquella: y destruir lo seu opposit. Y del argument el libre de doctrina pueril major: y del profit que de aquell libre se pot hauer. fo. xxxij.

Cap. xlii. dels defalliments contra fortaleza: y del remey: y corroboracio de aquella per la concordancia: que te ab les altres virtuts com declara la Abadesa a la Lana a les altres monges. fo. xxxij.

Cap. xliii. dels defalliments contra temperancia: y manifestacio de aquella segons la concordancia: que te ab les altres virtuts: y oppositals vicijs. fo. xxxiiij.

Cap. xliiiij. de la ordinacio de la memoria: y regulacio deguda de los actes ab moltes exortacions per be servir ab aquella a deu. fo. xxxiiij.

Cap. xlv. de la ordinacio: y regulacio del enteniment acerca de son objecte ab

les altres potencies. y de les utilitats: y plaer gran que per aquell han los qui saben viuar de enteniment. fo. xxxv.

Cap. xlvj. de la ordinacio de la voluntat: y regulacio de los actes cerca son objecte: al qual sea liberament mes que altra ninguna potencia. fo. xxxv.

Cap. xlvij. de Oracio: y del modo com y per qui se a de fer estant primerament totes les potencies de la anima be regulades: y habituades de les virtuts sobre dites / per exemple de la oracio de Euast: y de Blanquerna. fo. xxxvj.

Cap. xlvij. de la spia: o scolta que ordena la Abadesa a la Lana: que fos en lo monestir: y fora de aquell per la ciutat sobre les monges per mullor / seruar la regla del orde. fo. xxxvj.

De la segona part

del segon libre: lo qual tracta de l'estat de religio en los homens ecclesiasticos: o seculars que hi ha en la qual reb perfeccio la primera part / com aquesta segona en aquella primera pren son ameter: y principi.

Cap. i. de la segona part del segon libre alias. xlii. dels. x. manaments / condolent se cascu de aquells ensi dels defalliments que contra dell son fets per los homens del monastis quals no proueben en los prelats: y pnceps com son obligats: y porien. fo. xxxvij.

Cap. i. de la fe: y Veritat: que molt se planya / dialogant la fe ab Blan. sobre la conuersio dels infels: los quals no coneixen ni a deu com deuri. fo. xxxviii.

Cap. ii. del Enteniment: y de les sciencies: que ensenyaua per ajudar a fe: y Veritat / ses germanes: les quals enuia a Beuocio: per que vingues en lo cor: y obres de los dexebls etc. fo. xl.

Cap. lii. de Beuocio: y de la admiracio: y condoliment: que feya quant la fe